همراهی راهبردی ایران و چین در مسیر توسعه

امضای توافقنامه همکاری های 25 ساله ایران و چین بحث های زیادی را در جامعه ایران برانگیخت. عدم انتشار این سند به بدبینی نسبت به آن نیز دامن زده. در راستای شفاف سازی این مباحث و ارائه نگاهی جامع و چند بعدی به سند، اندیشکده مجازی دفتر مطالعات سیاسی و بین المللی تصمیم گرفت نظر صاحبنظران و افراد مطلع در خصوص محتوا، اهداف و پیامدهای امضای این توافق را جویا شود. به همین منظور، در گفتگو با آقای دکتر سجادپور، رئیس مرکز مطالعات سیاسی و بین المللی؛ آقای دکتر زبیب، دستیار وزیر امور خارجه در امور آسیا؛ و آقای دکتر شیرغلامی، کارشناس ارشد مطالعات چین؛ نظر آنها را در خصوص سوالات ذیل جویا شدیم. مشروح این گفتگو را در پادکست مربوطه می شنوید.

1. سوالات زیادی در خصوص این سند وجود دارد. شاید بخشی از این سوالات به دلیل روشن نبودن چیستی این توافق است. بفرمایید از نظر شکلی این سند چه جایگاهی دارد؟ معاهده هست؟ یک قرار داد هست؟ یا یک تفاهنامه است؟ اصولا در چه مقوله ای جا می گیرد؟ و ازنظر محتوایی، مهمترین محورهای این سند چیست؟
2. تا چه حد کار کارشناسی روی این سند انجام شده و نهادهای دیگر در فرایند تهیه این سند مشارکت داده شده اند؟ آیا این توافق به تایید مجلس نیاز دارد یا خیر؟
3. در فضای عمومی این موضوع مطرح هست که ایران فلان منطقه را به چین واگذار کرده و یا آمار و ارقامی در خصوص سرمایه گذاری چین در ایران آورده می شود. آیا اساسا این توافق وارد جزییات همکاری شده یا خیر؟
4. چین با چه کشورهایی چنین توافقاتی امضا کرده؟ و تجربه مشارکت چین با دیگر کشورها چه درسهایی برای ایران دارد؟
5. از نظر اقتصادی اهمیت و دستاوردهای این توافق چیست؟ ایران چگونه می تواند از این توافق برای توسعه اقتصادی بیشتر بهره ببرد؟
6. با توجه به بی اعتمادی عمیق موجود در ایران نسبت به عدم اجرای تعهدات قدرت های بزرگ در دویست سال گذشته، تا چه حد می توان امیدوار بود که چین به این توافق پایبند باشد؟
7. اصولا اهمیت ایجاد مشارکت های راهبردی با کشورهای مختلف به خصوص با قدرت نوظهوری مثل چین در چیست؟ و از نظر راهبردی تا چه حد این توافق را برای ایران مهم می دانید؟
8. چین از چند سال پیش ابتکار کمربند و راه را مطرح کرده است. ایران در این ابتکار چه جایگاهی دارد و چه ارتباطی میان این توافق با ابتکار کمربند و راه وجود دارد؟ و ...